

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 20Ca/6/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120200347
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Libuša Záthurecká
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6120200347.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred sudkyňou JUDr. Libušou Záthureckou v právnej veci žalobcu SLOVGRAM, nezávislá spoločnosť výkonných umelcov a výrobcov zvukových a zvukovo-obrazových záznamov, Bratislava, so sídlom Jakubovo námestie 2564/14, Bratislava - Staré Mesto, IČO: 17 310 598, právne zastúpený LEGAL CARTEL s.r.o., Na Hrebienku 5433/40, 811 02 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 36 677 175 proti žalovanému Ing. G. Z., trvale bytom G. XX, XXX XX Z. Z., R.: XX XXX XXX, právne zastúpený JUDr. Alexandra Štefániková, advokátka, Komenského 12A, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 37 948 521, o zaplatenie 230 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu zamietla.

Žalovaný má nárok na náhradu trov tohto konania voči žalobcovi vo výške 100 %, ktoré je žalobca povinný zaplatiť žalovanému v lehote 3 dní odo dňa rozhodnutia o výške trov samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca navrhol, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť istinu vo výške 230 Eur s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 230 Eur od 10. 12. 2019 do zaplatenia a uplatnil si nárok na náhradu trov tohto konania.

2. Žalovaný podal v zákonnej lehote odpor voči vydanému platobnému rozkazu pod č. k. 16Up/3/2020 zo dňa 16. 01. 2020. Žalovaný nárok spochybnil po skutkovej a právnej stránke. Žalovaný poukázal na rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 14C/7/2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 12Co/258/2018, ktorým bola zamietnutá žaloba žalobcu voči žalovanému, ktorou sa domáhal z toho istého titulu svojho nároku ako v danom konaní, ale za predchádzajúce obdobie.

3. Žalobca v žalobe uviedol, že je Občianskym združením fyzických a právnických osôb podľa zákona č. 83/1990 Z. z. o združovaní občanov registrované MV SR:VVS1-900/90-3742. Pôsobí na území SR a vykonáva ochranu práv zastupovaných subjektov v rozsahu a na základe oprávnenie udeleného Ministerstvom kultúry SR na výkon kolektívnej správy práv súvisiacich s autorským právom v zmysle zákona č. 618/2003 Z. z. o autorskom práve a zákona č. 185/2015 Z. z. autorský zákon.

4. Pôsobnosť vo vzťahu k zahraničiu vykonáva na základe bilaterálnych zmlúv o spolupráci so zahraničnými partnerskými spoločnosťami v rozsahu medzinárodných dohôd a konvencií, ktorými je SR viazaná.

5. Žalobca zastupuje práva výkonných umelcov, výrobcov zvukových záznamov a audiovizuálnych záznamov v rozsahu uvedenom v zmluvách o zastupovaní. Predmetom ochrany je umelecký výkon, zvukový záznam a audiovizuálny záznam.

6. Žalovaný je podnikateľský subjekt, ktorý prevádzkuje reštauráciu s názvom B&B café restaurant na adrese G. XX, Z. Z..

7. Prevádzkovatelia zariadení v priestoroch ktorých sa nachádza technické zariadenie prostredníctvom ktorého dochádza k vykonávaniu verejného prenosu zaznamenaných výkonov, zvukových a audiovizuálnych záznamov sú povinní vysporiadať oprávnené nároky výkonných umelcov, výrobcov zvukových a audiovizuálnych záznamov alebo ich rozmnoženín. Ide o prevádzkovateľov zariadení ako hotely, kaviarne, bary, pivárne, reštaurácie, ostatné stravovacie zariadenia, obchodné domy, obchodné predajne, autosalóny, športové štadióny, plavárne a pod.

8. Z kontrolnej činnosti žalobcu bolo zistené a žalobca mal za preukázané, že žalovaný v priestoroch svojej prevádzky disponoval technickým zariadením prostredníctvom ktorého dochádzalo k vykonávaniu verejného prenosu zaznamenaných výkonov a zvukových záznamov a audiovizuálnych záznamov. Žalovaný si nesplnil svoju povinnosť uhradiť primeranú odmenu vo výške 230 Eur za reštauráciu o rozlohe 101 až 200 m² s ročným paušálom 92 Eur s terasou s ročným paušálom 23 Eur za obdobie od 01. 01. 2017 do 31. 12. 2017 podľa bodu A. stravovacie a pohostinské prevádzky Sadzobníka účinného od 01. 01. 2016 a za obdobie od 01. 01. 2018 do 31. 12. 2018 v totožnej výške podľa Sadzobníka účinného od 01. 01. 2018.

9. Žalobca výzvou zo dňa 04. 12. 2019 vyzval žalovaného na zaplatenie primeranej odmeny vrátane príslušenstva do 09. 12. 2019. Žalovaný túto sumu nezaplatil. Žalobca predložil ako dôkazné prostriedky oprávnenie žalobcu na výkon kolektívnej správy zo dňa 18. 08. 2016, stanov, Sadzobník a výzvu.

10. Žalobca poukázal na ustanovenie § 143 ods. 1, 2, § 145 ods. 2 písm. f/, § 165 ods. 1, § 169 ods. 4, § 27 ods. 1, 2, § 99 ods. 1, 2 Autorského zákona.

11. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu uviedol, že pohľadávka žalobcu nie je dôvodná spochybňuje uplatnený nárok po skutkovej a právnej stránke. Žalovaný namietal, že tvrdenia žalobca žiadnym spôsobom nepreukazuje, že v období rokov 2017 a 2018 disponoval technickým zariadením. Medzi žalovaným a žalobcom nebol uzatvorený žiadny zmluvný vzťah a zo strany žalobcu mu nikdy nebol doručený daňový doklad ani faktúra, aby zaplatil uplatňovanú sumu autorskej odmeny. V prípade, že by aj uplatňovaný nárok bol dôvodný, čo popiera uplatňovaná suma nie je primeranou odmenou. Primeranosť odmeny žalobca zdôvodňuje ustanoveniami vlastného sadzobníka a žalovaný má za to, že sadzobníkom žalobcu nie je viazaný a interné stanov a tarify pre výber odmien nezakladajú žiadne práva a povinnosti žalovaného vo vzťahu k žalobcovi. Žalovaný mal za to, že nebolo preukázané, že sa bezdôvodne obohatil v žalovanej výške. Poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 14Ca/7/2017 zo dňa 11. 04. 2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 12Co/258/2018 zo dňa 30. 09. 2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 04. 11. 2019, ktorým bola zamietnutá žaloba žalobcu voči žalovanému, ktorou sa domáhal z takého istého titulu aký uplatňuje aj v tomto konaní nároku len za predchádzajúce obdobie rokov 2013 až 2015 sumy 300 Eur. V rozhodnutí bolo konštatované, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal vykonávanie verejného prenosu prostredníctvom technického zariadenia v prevádzke žalovaného. Podľa názoru súdu len v prípade uzavretia zmluvy sa nevyžaduje preukázanie uskutočnenia verejného prenosu. Prevádzkovateľ vyslovením súhlasu so zmluvou deklaruje, že k verejnému prenosu dochádza. Žalobca nepreukázal, že do prijímačov bol v danom období prenášaný vysielaný signál a preto nemá nárok na bezdôvodné obohatenie za verejný prenos v prevádzke reštaurácie. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie a v bode 16 rozsudku uviedol „bolo na žalobcovi, aby preukázal realizáciu verejného prenosu v priestoroch žalovaného počas žalovaného obdobia, lebo len v takom prípade mohla vzniknúť žalovanému povinnosť uhradiť primeranú odmenu.

12. Žalovaný trval na tom, že v žalovanom období nevykonával verejný prenos vo svojej prevádzke a žalobca nepreukázal prenášaný vysielaný signál, preto nemá nárok na bezdôvodné obohatenie.

13. Žalobca k odporu žalovaného uviedol, že sa s jeho argumentáciou nestotožňuje. Žalobca je kolektívna organizácia zastupujúca práva výkonných umelcov na vyberanie primeraných odmien za použitie zaznamenaného umeleckého výkonu verejným prenosom. Žalovaný bol vyzvaný z dôvodu, že žalobca neevidoval splnenie povinnosti žalovaného vysporiadať uvedené nároky za obdobie 2016 až

2018 s tým, že žalobca si uplatnil svoj nárok len za obdobie rokov 2017 a 2018 s prihladením na premlčanie za rok 2016.

14. Žalobca zotrval na skutočnosti, že v priestoroch prevádzky žalovaného dochádzalo v danom období k verejnému prenosu prostredníctvom technického zariadenia, čo vyplynulo zo záverov kontrolnej činnosti žalobcu. Uvedené deklarujú aj fotografie interiéru a exteriéru prevádzky žalovaného, ktoré sú zverejnené na verejne dostupných webových stránkach ako aj fotografie prostredníctvom funkcie google street view, ktorá ponúka 360 stupňový panoramatický pohľad a umožňuje prehliadať si časti vybraných miest, ktoré preukazujú, že od marca, resp. apríla 2012 je do budovy prevádzky žalovaného prijímaný signál a žalovaný disponuje technickým zariadením, či už v rámci interiéru prevádzky, resp. na zachytenej terase. V zmysle súdnej praxe slovenských okresných súdov a Súdneho dvora EÚ sa za verejné rozširovanie diel považuje aj samotná prítomnosť televíznych a rádiových prijímačov prijímajúcich televízny či rádiový signál v prevádzkach, čo znamená, že vlastník nemá možnosť ovplyvniť okruh diel reálne šírený týmito prijímačmi. Žalovaný je povinný túto odmenu uhradiť, keďže ide o zákonnú povinnosť a nevyžaduje sa uzatvorenie písomnej zmluvy. Každý subjekt, ktorý si plánuje otvoriť prevádzku, v ktorej bude dochádzať k verejnému prenosu je povinný pred samotným otvorením prevádzky informovať sa o všetkých povinnostiach, ktoré mu vyplývajú z príslušných právnych predpisov. Nárok na zaplatenie odmeny patrí žalobcovi zo zákona a zmluva ak je uzatvorená upravuje výšku odmeny vo vzťahu ku konkrétnemu povinnému subjektu určenú na základe individuálnych kritérií danej prevádzky a vyčíslenú na základe každoročne schvaľovaného sadzobníka a zároveň slúži ako daňový doklad. Žalovaný ako používateľ vopred neoznámil úmysel používať predmet ochrany podľa Autorského zákona a teda použil ho priamo bez toho, aby mohlo dôjsť k dohadovaniu podmienok o primeranej odmene. Je bezpredmetné, že žalovanému nebola doručená faktúra ani iný daňový doklad.

15. Žalovaný k vyjadreniu žalobcu k odporu uviedol, že sa nestotožňuje s jeho argumentáciou a uviedol čo sa týka výzvy na vysporiadanie nárokov zo dňa 15. 11. 2019 takouto písomnosťou nedisponuje a ako prílohu žalobca priložil výzvu zo dňa 04. 12. 2019, v ktorej nie je špecifikované, za aké obdobie sa domáha úhrady primeranej odmeny vo výške 345 Eur a akým spôsobom bola vyčíslená. K uvedeniu zo strany žalobcu, že dochádzalo k verejnému prenosu, čo vyplynulo zo záverov kontrolnej činnosti žalobcu uviedol, že žiadnym bližším spôsobom žalobca nešpecifikuje, kedy tvrdenú kontrolnú činnosť vykonal a nedoložil dôkazy o svojom tvrdení. Pokiaľ v bode 13 sa žalobca odvoláva na fotografie interiéru a exteriéru prevádzky žalovaného, ktoré sú zverejnené na verejne dostupných webových stránkach ako aj fotografie uverejnené prostredníctvom funkcie google street view žalovaný poukázal, že uvedené fotografie nemá k dispozícii. Trvá na tom, že skutkový stav je taký, že od roku 2014 v prevádzke nepoužívajú skylink a zariadenia, ktoré sa v prevádzke používajú sú používané len na prezentačné účely. Do budovy prevádzky v období uvádzanom žalobcom nebol prijímaný signál a neboli používané zariadenia prostredníctvom ktorých by bol realizovaný verejný prenos. Na dôkaz pripojil fotodokumentáciu z ktorej je zrejmé, že fotografie uvádzané žalobcom nie sú aktuálne a nezodpovedajú skutkovému stavu. Žalovaný poukázal na ustanovenie § 165 ods. 1 Autorského zákona a trvá na tom, že žalobca mu nikdy nepredložil návrh zmluvy, nestotožňuje sa s názorom žalobcu uvedený v bode 25, že nikdy neuzatvoril žiadnu zmluvu v zmysle Autorského zákona je bezpredmetná, rovnako, že mu nebola doručená faktúra ani iný daňový doklad, je bezpredmetná. K bodu 28 vyjadrenia žalovaný poukázal na svoje vyjadrenie, že písomnosť zo dňa 15. 11. 2019 nemá k dispozícii a namieta, že dňom 26. 11. 2019 sa dostal do omeškania so splnením svojej povinnosti. Z dôvodu, že žalobca nepreukázal svoje tvrdenia, že vykonával verejný prenos prostredníctvom technického zariadenia vo svojej prevádzke návrh je nedôvodný a navrhol ho v celom rozsahu zamietnuť.

16. Súd vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 20Ca/6/2020-91 zo dňa 22. 09. 2020 tak, že žalobu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov tohto konania.

17. V dôsledku odvolania žalobcu Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 14Co/16/2021-153 zo dňa 05. 10. 2021 rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Z bodu 8 predmetného rozhodnutia vyplýva, že prvostupňový súd nevykonal akýkoľvek dôkaz listinou a v odôvodnení rozhodnutia ani žiadnym spôsobom neuvádzal zistený skutkový stav s prihladením na existenciu týchto listín. Z toho dôvodu došlo k zrušeniu rozhodnutia.

18. Po rozhodnutí druhoinštančného súdu vyžiadal súd od spoločnosti SOZA predloženie Hromadnej licenčnej zmluvy uzatvorenej so žalovaným. Uvedená spoločnosť doručila súdu kópiu Hromadnej licenčnej zmluvy uzatvorenej medzi SOZA a žalovaným.

19. Žalovaný do konania opakovane predložil Hromadnú licenčnú zmluvu z roku 2009, výpoveď Hromadnej licenčnej zmluvy zo dňa 04. 08. 2020 a e-mailovú komunikáciu zo dňa 05. 01. 2022 a zo dňa 12. 01. 2022. Zotrvál na svojich námietkach, navrhol žalobu opakovane zamietnuť, poukázal na rozhodnutie KS v BB č. k. 12Co/50/2021 týkajúce sa totožných účastníkov za iné žalované obdobie, a to roku 2019.

20. Žalobca sa pojednávania nezúčastnil, zotrval na podanej žalobe a v celom rozsahu a súhlasil s rozhodnutím vo veci v ich neprítomnosti.

21. Súd na pojednávaní uskutočnenom dňa 10. 03. 2022 oboznámil listinné dôkazy, a to vyžiadanú Hromadnú licenčnú zmluvu, ktorú žalovaný uzatvoril so spoločnosťou SOZA, e-mailovú komunikáciu predloženú žalovaným, čestné vyhlásenie zo dňa 05. 01. 2022 a zo dňa 12. 01. 2022 a výpoveď z Hromadnej licenčnej zmluvy zo dňa 04. 08. 2020 a rozhodnutie KS v BB č. k. 12Co/50/2021 zo dňa 18. 01. 2021.

22. Právna zástupkyňa žalovaného na pojednávaní uviedla, že nárok žalovaný čo do základu a výšky neuznáva, navrhuje žalobu zamietnuť a priznať nárok na náhradu trov konania. Opakovane poukázala na skutočnosti, že žalobca nepreukázal ani predložením fotografií z internetovej stránky ani zmluvou, ktorá bola vyžiadaná, že by dochádzalo v žalovanom období k verejnému prenosu. Na súdoch prebiehajú žaloby medzi totožnými stranami sporu od roku 2014, ktoré boli vždy zamietnuté prvoinštančným súdom a potvrdené druhoinštančným súdom, keďže sú predkladané totožné listinné dôkazy. Žalobca nepreukázal verejný prenos za žalované obdobie a preto nemôže byť v konaní úspešný.

23. Podľa § 143 ods. 1, 2 Autorského zákona kolektívnu správou práv je správa výkonu majetkových práv nositeľa práv podľa tohto zákona prostredníctvom organizácie kolektívnej správy. Výkon kolektívnej správy práv je službou poskytovanou podľa tohto zákona.

24. Podľa § 145 ods. 2 písm. f/ Autorského zákona organizácia kolektívnej správy vykonáva správu výkonu majetkových práv najmä v týchto odboroch kolektívnej správy práv:

f) použitie predmetu ochrany jeho uvedením na verejnosti

1. vysielaním,
2. retransmisiou,
3. sprístupňovaním verejnosti alebo
4. iným spôsobom verejného prenosu.

25. Podľa § 165 ods. 1 Autorského zákona Organizácia kolektívnej správy je povinná v dobrej viere a za primeraných a nediskriminačných podmienok viesť s osobou, ktorá prejaví záujem o použitie predmetu ochrany, s osobou, ktorá je oprávnená na použitie predmetu ochrany bez povinnosti získať súhlas na použitie predmetu ochrany, alebo s osobou povinnou zaplatiť náhradu odmeny podľa § 36 ods. 3 (ďalej len "používateľ") rokovania o uzavretí

- a) licenčnej zmluvy,
- b) hromadnej licenčnej zmluvy,
- c) kolektívnej licenčnej zmluvy,
- d) zmluvy o primeranej odmene, na ktorú sa môžu primerane uplatniť ustanovenia šiestej hlavy druhý a tretí oddiel druhej časti tohto zákona okrem § 81 alebo
- e) zmluvy o náhrade odmeny.

26. Podľa § 27 ods. 1, 2 Autorského zákona verejný prenos diela je verejný šírenie diela akýmikoľvek technickými prostriedkami po drôte alebo bezdrôtovo tak, že toto dielo môžu vnímať osoby na miestach, kde by ho bez tohto prenosu vnímať nemohli. Vysielanie diela, retransmisia diela a sprístupňovanie diela verejnosti je verejným prenosom diela.

27. Podľa § 110 a/, b/ Autorského zákona výrobca zvukového záznamu má právo na primeranú odmenu za použitie zvukového záznamu:

- a) technickým predvedením,
- b) verejným prenosom okrem vysielania a sprístupňovania verejnosti.

28. Podľa § 119 Autorského zákona výrobca audiovizuálneho záznamu má právo na primeranú odmenu za použitie audiovizuálneho záznamu verejným prenosom okrem vysielania a sprístupňovania verejnosti.

29. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

30. V prejednávanej veci je predmetom sporu otázka, či vzniká organizácii vykonávajúcej kolektívnu správu práv nárok na vymáhanie primeranej odmeny aj za predpokladu, že so žalovaným, ktorý je užívateľom práva nemá uzavretú licenčnú zmluvu. Predmetom sporu je tzv. renumeračné právo a nie výhradné právo pre použitie diela formou jeho vysielania v reštaurácii alebo ubytovacom zariadení a oprávnené subjekty nedávajú súhlas na použitie diela. Z formulácie ustanovení § 99 ods. 1 Autorského zákona, ktoré upravuje nárok na odmenu oprávnených subjektov v prípadoch, kedy tieto nemajú oprávnenie sami udeľovať súhlas na verejný prenos diela potom vyplýva nárok na primeranú odmenu za použitie diela. Umožnením prenosu nezasiahol žalovaný do chránených práv oprávnených subjektov, ich produkciu bol oprávnený použiť aj bez udelenia súhlasu, ale oprávneným subjektom momentom použitia diela vznikol zo zákona nárok na primeranú odmenu.

31. V konaní nebolo sporné, že medzi žalobcom a žalovaným nebola uzatvorená žiadna zmluva, ide teda o bezzmluvný vzťah a žalobca si uplatňuje nárok titulom bezdôvodného obohatenia s poukazom na ustanovenie § 165 ods. AZ.

32. V konaní nebolo sporné, že žalobca je občianskym združením fyzických a právnických osôb podľa zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov, registrácia č. MV SR:VVS1-900/90-3742. Žalobca pôsobí na území SR a vykonáva ochranu práv zastupovaných subjektov v rozsahu a na základe oprávnenia udeleného Ministerstvom kultúry SR na výkon kolektívnej správy práv súvisiacich s autorským právom v zmysle ustanovení zákona č. 618/2003 Z. z. o Autorskom práve a zákona č. 185/2015 Z. z. Autorský zákon. Pôsobnosť vo vzťahu k zahraničiu vykonáva na základe bilaterálnych zmlúv o spolupráci so zahraničnými partnerskými spoločnosťami v rozsahu medzinárodných dohôd a konvencií, ktorými je Slovenská republika viazaná.

33. Žalobca zastupuje práva výkonných umelcov, výrobcov zvukových záznamov a audiovizuálnych záznamov v rozsahu uvedenom v zmluvách o zastupovaní, najmä vyberá, spravuje a rozdeľuje odmeny pre výkonných umelcov, výrobcov zvukových záznamov a audiovizuálnych záznamov, ktoré im prináležia podľa autorskoprávných predpisov. Predmetom ochrany je umelecký výkon, zvukový záznam a audiovizuálny záznam.

34. V konaní nebolo sporné, že žalovaný je podnikateľský subjekt, ktorý prevádzkuje reštauráciu s názvom B&B café restaurant na adrese: G. XX, Z. Z. (ďalej len prevádzka).

35. Žalobca mal za preukázané, a to kontrolnou činnosťou a predloženými fotografiami z internetovej stránky, že žalovaný v priestoroch prevádzky disponoval technickým zariadením prostredníctvom ktorého dochádzalo k vykonávaniu verejného prenosu. Uplatnil si primeranú odmenu vo výške 230 Eur za druh prevádzky reštaurácia, rozloha 101 m² až 200 m² s ročným paušálom vo výške 92 Eur s terasou s ročným paušálom vo výške 23 Eur spolu 115 Eur za obdobie od 01. 01. 2017 do 31. 12. 2018 podľa bodu a/ stravovacie a pohostinské prevádzky sadzovníka účinného od 01. 01. 2016 a účinného od 01. 01. 2018.

36. V konaní nebolo sporné, že strany sporu nemali uzatvorenú Hromadnú licenčnú zmluvu.

37. V konaní taktiež nebolo sporné, že v prevádzke žalovaného sa nachádzalo zariadenie určené na prenos obrazu a zvuku - TV, ale v konaní bolo sporné, že prostredníctvom technického zariadenia malo v rokoch 2017 a 2018 dochádzať k verejnému prenosu zaznamenaných umeleckých výkonov a zvukových záznamov. Žalobca nárok odôvodňoval vykonanou kontrolnou činnosťou. Žalobca napriek tvrdenej kontrolnej činnosti nepredložil záznam ani iný dôkaz, ktorým by preukázal, že práve predmetnou

kontrolnou činnosťou zistil verejný prenos. Pokiaľ žalobca poukazoval alebo preukazoval spornú skutočnosť kontrolnou činnosťou i napriek tomu, že žalovaný nárok nie je podmienený vykonaním kontroly alebo spísaním záznamu z danej kontroly neunesol dôkazné bremeno, že práve z takejto činnosti mal preukázaný verejný prenos. Žalobca má skutočnosť nielen tvrdiť, ale aj preukazovať. Žalobca zároveň preukazoval svoj nárok predložením fotografie z internetu, a to tak interiéru ako exteriéru z verejne dostupných webových stránok a fotografie uverejnené prostredníctvom funkcie google street view, ktorým preukazoval, že do budovy je prijímaný signál a zároveň skutočnosť verejného prenosu preukazoval zmluvou, ktorú uzatvoril žalovaný so spoločnosťou SOZA. Súd uvádza, že predmetná zmluva bola uzatvorená medzi spoločnosťou SOZA a žalovaným dňa 30. 04. 2009 a zároveň predložil výpoveď Hromadnej licenčnej zmluvy zo dňa 04. 08. 2020 z dôvodu, že 6 až 7 rokov nepoužíva hudbu reprodukovateľným technickým zariadením v prevádzkach. Žalovaný opakovane tvrdil aj v iných konaniach, kde sa žalobca domáhal totožného nároku za iné obdobie, že nevyužíval satelitný prenos napriek tomu, že zariadenie sa prevádzke nachádzalo, slúžilo výlučne na prezentačné účely. O uvedenom svedčí aj výpoveď z Hromadnej licenčnej zmluvy zo dňa 04. 08. 2020, kde dôvodom výpovede bolo, že televízne zariadenie nevyužíva 5 až 7 rokov.

38. Sporné v konaní bolo, či do televízneho prijímača v žalovanom období rokov 2017 až 2018 bol prenášaný a vysielaný signál a preukázanie uvedenej skutočnosti zaťažovalo žalobcu. Žalobca nepreukázal vykonávanie verejného prenosu v zmysle § 27 ods. 1 AZ v prevádzke žalovaného v žalovanom období, pretože predložil len fotografie zaobstarané z verejne prístupných webových stránok zobrazujúcich časť exteriéru a interiéru prevádzky žalovaného, z ktorých však nie je zrejmé, že v danom období bol verejný prenos aj reálne uskutočnený.

39. Dôkazné bremeno v zmysle ustanovení Civilného sporového poriadku zaťažuje tú stranu sporu, ktorá tvrdí rozhodné skutočnosti a vyvodzuje z nich pre seba priaznivé právne dôsledky. Nesplnenie povinnosti tvrdiť aj preukazovať skutočnosti podstatné pre rozhodnutie žaloby vedie po vecnom prejednaní veci k jej zamietnutiu.

40. Súd žalobu zamietol z dôvodu, že žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal v konaní tvrdené skutočnosti, a to vykonávanie verejného prenosu prostredníctvom technického zariadenia v prevádzke žalovaného. Z Autorského zákona nevyplýva, že ak prevádzka disponuje technickým zariadením napríklad televíznym prijímačom je povinnosťou prevádzkovateľa automaticky platiť primeranú odmenu, pretože nemusí vôbec dochádzať k verejnému prenosu. Existujú aj ďalšie možnosti využitia predmetného zariadenia napríklad premietanie videí alebo môže slúžiť len ako zobrazovací monitor pri prezentáciách.

41. Súd poukazuje, že žalobca viedol voči žalovanému konania na Okresnom súde Banská Bystrica č. k. 14Ca/7/2017 zo dňa 11. 04. 2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 12Co/258/2018 zo dňa 30. 09. 2019, č. k. 11Ca/16/2020 zo dňa 12. 04. 2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 12Co/50/2021 zo dňa 18. 11. 2021 s poukazom na skutočnosť, že v daných konaniach neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal verejný prenos, keďže si týmto titulom uplatňoval zaplatenie finančnej čiastky.

42. Žalovaný bol v konaní úspešný, uplatnil si nárok na náhradu trov konania. Súd priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 100 % ako úspešnej strane sporu s poukazom na ustanovenie § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne vo vyhotovení trojmo na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C. s. p.) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie treba predložiť v troch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný neplní dobrovoľne to, čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie v zmysle zvláštneho predpisu.

Banská Bystrica 10. 03. 2022.

JUDr. Libuša Záthurecká
sudkyňa

Za správnosť vyhotovenia: Anna Trnovská